

KECSKEMÉTI LAPOK

ELŐFIZETÉSI DIJ:

Egész évre 5 frt — kr. Negyedévre 1 frt 50 kr.
Félévre 2 „ 50 „ Egy szám ára 12 kr.

Előfizetni az év folytán minden hónap elején lehet.

POLITIKAI ÉS TÁRSADALMI HETILAP

MEGJELENIK MINDEN VASÁRNAP

SZERKESZTŐ LAKIK: HALASI-ÚTCA, 17. SZ.

KIADÓ-HIVATAL: BUDAI-ÚTCA, 184. SZ.

HIRDETÉSI DIJ:

4 hasábos petit sor 5 kr., többszöri vagy terjedelmes hirdetéseknek árleengedés adatik.

Bélyegdíj minden beíratásért 30 kr.

A hallgatás szabadsága.

Senki minket azzal nem vádolhat, hogy politizálni nagyon szeretnénk, ellenkezőleg az országos politikába avatkozást alig tartjuk némileg egy vidéki lap keretébe illőnek, s ha ezúttal mégis e cikk keretében beleszólunk nagyobb szabású politikai dolgokba, okunk van rá, s tesszük azt azon okból, mert ama dolgokkal, mik most az országgyűlésen folynak, alig lehetünk megelégedve, s hogy ide fejlődtek, senkit okul nem vethetünk mást, mint magát az országos szabadelvű-pártot, mely örökös hallgatásával, a nemzeti közvéleményben, bizonyos terjedelmű zúgolódást keltett fel, mely a bosnyák-vita alatt olyan arányokat kezd ölteni, hogy a kormánynak és magának a szabadelvű-pártnak úgy az országgházban, mint kint az országban kényelmetlenné válhatik.

Miről van szó? Szó van arról, hogy a delegációk által legutóbb az occupált tartományokban kitört lázadás elnyomásának költségeire megszavazott 21.7 millióból Magyarországra eső résznek fedezetéről gondoskodják a nemzet, s e végre a miniszterium törvényjavaslatot adott be, melynek tárgyalása van napirenden. Ebben a törvényjavaslatban, sőt annak indoklásában sincs megmondva, mit akar a kormány az elfoglalt tartományokkal? Sőt, — dacára, hogy a nemzet, mely évek óta milliókra milliókat költött Bosznia- és Herzegovinára, s drága pénziért, melyet fontos belügyi szükségleteitől vont el s mindég úgy kölcsönzött, méltán megvárhatja kormányától, a hatalmat gyakorló többségtől, hogy felvilágosítsák: miért van évről-évre szükség több-több millióra, — a megkezdődött vita elején az tünt ki, hogy kormányunk és a szabadelvű-párt ma sem akar e részben felvilágosítással szolgálni, legalább a ház elnökének ama enuncziációja, hogy szólásszabadság mellett megvan a hallgatás szabadsága is, s ha a szabadelvű-párt tagjai ezzel az utóbbi szabadsággal akarnak élni, ebben őket senki meg nem akadályozhatja. Ezt a taktikát mi a magunk részéről, dacára, hogy mindég tartottunk rá, mikép ellenzékeskedéssel elleneink se vádolhassanak, határozottan rosszaljuk. Rosszaljuk, mert azt mutatja, hogy a kormány a nemzetet nem méltatja egy kis felvilágosításra, miért kell nekünk amaz áldozatteljes bosnyák politika? s a szabadelvű-párt úgy viseli magát, mintha felvilágosításra se neki, se a nemzetnek szüksége nem volna. S azért hallgat s a vitát vitaanyag hiányában olyan térre hagyja csuszamlani, mely sem nem tisztességes, sem nem épületes, mely utcára vezet, s melytől eddig a magyar parlament megkímélve volt.

Vagy jó a bosnyák politika s hasznos hoz az országnak, vagy a Monarchiának, vagy rossz.

Ha jó, meg kell védelmezni. A kormány mondja meg mit akar az occupált tartományokkal, hogy tudhassa a nemzet, miért temeti milliókra millióit Boszniába. És ha nyíltan bevallott céljai után lesz többsége, ez a többség a kormány általa jónak ismert po-

litikája mellett kösse fel kardját, oldja meg nyelvét, s a vitában szorítsa sarokba, morzsolja össze az ellenzéket az igazság a szellem erejével. A parlamenten kívül a nemzet nagy tömegében jónak vallott, jól védelmezett politikáját bizza reánk. Mi és mind azok, kik a szabadelvű-párt jövőjében még hiszünk, megteesszük kötelességünket. Ha pedig rossz a bosnyák politika, olyan rossz, hogy azt csak hivatalból lehet úgy a hogy védelmezni, a többség pedig annak védelmére már szót sem talál, oly férfaktól, minőkől a szabadelvű-párt áll, legkevesebb mit megvárhatunk az, hogy néma szavazatokkal annak folytatását lehetővé ne tegyék.

Ennyiben tartunk jogot mi választók az országgyűlési bosnyákvitához szólani.

Ha ily felfogás vezetné a kormányt és szabadelvű-pártot, nem kellett volna sem Helfi, sem Német Albert csúfondárkodását tűrniük, mert ahhoz csak ugyan erős képzelődés kívántatik, hogy azokat, miket N. A. beszélt, a bosnyák-vita keretébe illőnek találja valaki s el lehetett volna tőle vonni a szót. De mikor nyíltan hirdetik, hogy a szabadelvű-pártot jogosulatlan befolyások indítják kormány támogatni, s a korrupciót a kormánynak és pártjának egy kis zúgolódás mellett bárki, bármikor arczába vághatja, s a szabadelvű-pártból Tisza miniszterelnök vagy Szapary gróf mer csak felelni, kikről elleneik is hirdetik, hogy becsületesek és tiszták, azok is csak annyit mondanak, hogy nem igaz, vagy nem úgy igaz, de a megtorlástól, hazug vádak újabb felmerülhetése elleni intézkedésekről senki nem intézkedik, maga a szabadelvű-párt pedig érdekében állónak tekinti a hallgatást, sőt a ház elnöke épen azt hirdeti, hogy az a ház tagjainak épen olyan joga, mint a szólásszabadság, akkor ne csodálkozzék senki, ha a nemzetben az a hit kezd ébredezni, hát ha az ellenzéknek van igaza, s hogy eddig is nem volt, csak azért történt, mert a kisebbségnek soha sincs igazsága?

Mit kellene tehát cselekedni? nem mást, minthogy Tisza miniszterelnök úr ő nagyméltósága rangján tartsa alólinak a feleselgetést, pártját pedig tanítsa meg első sorban arra, minek nekünk Bosznia, mit akarunk véle, s mikor megtanította őket, akkor mint a karddal jól bánni tudó katonákat, küldje a harciba, hogy a meggyőződés csorbithatlan fegyverével győzzék le az ellenzéket, s győzzék meg egyúttal a nemzetet, hogy ügyök igaz, jó és továbbra is pártolni való. A szabadelvű-párt pedig követelje meg a kebeléből származott kormánytól, hogy adjon számot politikájáról, mit miért cselekszik, s ne követelje csupán a szavazatot, hanem tegye lehetővé, hogy a szabadelvű-párt kicsinyje, nagyja ha kell, indokolhassa is szavazatát, szóval, hogy kormány és pártja értsék egymást, védjék egymást, s midőn a hatalomért küzdenek, ne csak az ellenzék felett arassanak diadalt, hanem a nemzetet és az igazság révén részükre hódítsák.

A magyar parlament egy izben

agyonbeszélés terére tévedett, s ez nagy visszahatást szült a nemzetben, mit leginkább azok éreztek meg, kik az agyonbeszélés taktikáját fegyverül használni jónak látták; most ellenkező történik, az ellenzéki szónokokat akarja agyonhallgatni a kormánypárt, lényegében majdnem ugyanaz, mely mint ellenzék az agyonbeszélést kezelte. Ugyan nem gondolkodtak egy kissé felőle, hogy egyenlő hatások egyenlő körülmények között mindig egyforma eredményre vezetnek.

Eltörhet a kapocs, mely eddig a nemzet többségét kormányával egyívű csatolta.

Politikai szemle.

A parlamenti tekintély alásüljedése ismét egy nagy lépéssel haladt előre a lefolyt héten, melyre csak sajnálattal gondolhat mindenki, ki a tisztesség korlátait még a legizgalmasabb vitaközök között sem engedni átlépni. A boszniai költségek tárgyalása forgott napi rendben, s bár előre lehetett látni, hogy az ellenzék részéről heves támadások vannak készülöben, még sem lehet gyanítani, hogy ily minden illetet, egyéni és szólás-szabadságot s a parlamenti tisztességes modort egyaránt lábba taposó tárgyalási jelenetek rendeztessenek. Rendezték pedig azokat — nem hisszük, hogy a hazafias baloldali párt, — hanem annak egyes hevülékenyebb és határt nem ismerő tagjai. A boszniai kérdés mellett aztán tartattak olyan hazabeszélő kortesbeszédet, melyekben a legfőbb argumentumot a gorombaság, személyeskedés s folytonos gyanúsítások képezték. Minden ily egyes alkalom csak megerősíti bennünk a hitet, hogy az ilyen — hála Isten kevéssé számú — politikuskok magaviselete nem lehet sem a nemzetre, sem a társadalomra üdvös és hasznos, s hogy azt ellensúlyozni teljes erőnk és meggyőződésünkkel törekedni kell. A mérsékelt ellenzék szintén a javaslat elvetése mellett harcol, s a boszniai közigazgatás rendezését és azt sürgeti, hogy a kormány hasson oda, hogy az egész occupationalis politika és eljárás abban hagyassék. Eddig Tisza Kálmán és Szilágyi Dezső beszédei keltettek legnagyobb figyelmet.

Az egyiptomi válságnak egyelőre elejét vette az angol-francia flottatüntetés, melyet az európai hatalmasságok értesítése mellett Anglia és Franciaország rendeztek, s melynek következtében békésebb fordulat állott be; az alkirály legalább szinleg kiegyezett minisztereivel, s kinyilatkoztatta, hogy elfelejtve a viszályt, kész velök együtt az ország megmentésére közremunkálni. Hogy sikerül-e, azt csak a jövő fogja megmutatni. Oroszországban ismét a hadi készülődések előjelei mutatkoznak, a mennyiben Lengyelországban folytonos erődítési munkálatokkal vannak elfoglalva. Odessa még folyvást a merényletek és botrányok színhelye, s közelebb a tűzérési kaszárnyában történtek miatt több tisztet elfogtak, többen pedig öngyilkossá lettek, tehát magában az orosz hadseregben is útát törtek már a nihilismus elvei.

Fővárosi levél.

XI.

Egy kis bevezetés-féle. — Elriaszított tavasz. — Sport-hét. — Miben van a verseny érdeke. — Kinek mi a kedves. — Buda-vár. — Udvari bál. — Verhovay-Cáto. — Színházak.

„Nem az én művem! Én nem ezt akartam!”

A vak Milton kétségbeesésének tiltakozó jajja furakodik tollam alá, midőn önértetem daczát akarom csendesíteni, hogy ne akadékoskodjék, ha a becsület megóvásaért eleget kell tennem a kötelességnek.

„Nem az én művem! Én nem ezt akartam!”

Midőn talán kissé sötét színekbe mártottam tollamat, a legnemesebb tendenciák lebegtek előttem, és minden betűnél, melyet papírra vettem, egész meséje ébredt azon teteknek, melyek szavaim czáfolatára fognak

létesülni. Akaraterőt akartam ébreszteni, és daczom elnűmülést okoztam. Mosolyomból, jókedvemből szomorúság támadt, melynek szele meglegyintett sokakat, engem pedig majd kicsavart azon talajból, melybe lelkem gyökereivel fogódzottam.

Ennyi idő múltán se tudtam még visszaerősödni. Álmélkodva nézek ide-oda, és csak ritka helyen egy kis megnyugvás. Csak lelkemben az enyhítő, a felmentő védelem, csak itt az a boldogító tudat, hogy nem én vagyok a hibás, ez...

„Nem az én művem! Én nem ezt akartam!”

Azok műve ez, a kik a kis parittyaszemből óriási márványtömeget csináltak, és egy cseppnyi vizért, mit rájuk fröcsesentetem, egész dézsával öntötték vissza.

Sokáig dideregtem a hidegtől. Fogaim össze-összeverődtek, a mint végigcsorgott rajtam egy elkésett csepp. Sokára tudtam csak egészen felszáradni, és talán még most is merevek lennének ujjaim a tollforgatásra, ha az én szeretetreméltó szerkesztőm dédelgető kedvességével fel nem melengtet. Ő vidított fel újra búskomorságomból, a melybe vidám lelkem öltözött. Kedves szavaival elűzte a meg nem érdemelt bánatom fekete hollóit és feloldozta igazságosító szeretetreméltósággal megrekedt nyelvemet.

Rajta hát! Hess innen ti sötét madarak, daczom növelte sötét képzetek! Hadd melegedjem fel újra, hadd csevegjek csakcsán, enyelelve!

De van!... Még van egy kérésem magához kedves Tóth László bácsi.

Nagy kérelem; de tegye meg az én méltatlan megbántott lelkem nyugalmáért: dobja ki betűiből azokat, a melyekkel azt az egy borzasztó szót szedette a nevem mellé!

Ugy-e megteszi?...

Megteszi, bizonyynyal megteszi!

Ebben a boldog reményben hát elmesélhetem, hogy a miragogyóan induló forró tavaszunk ege fölé — fájdalom! azt hiszem önök-nél is! — valami kiméletlenül udvariatlan varjúserg szállott vissza, hogy elronta örömléte, mikor épen sokra volt kilátás. Már szinte beleszoktunk, hogy a Hangli fagyaltjával hűsítsük magunkat naponta, és bizony csak hulláma volt, hogy a Duna kipécézett hullámai között nem kerestünk néhány percze egy kis boldogító hideget a borzasztó forróság ellen, melyet mi sohasem viselhetünk el, hanem azért — csak túrjuk nyugalommal. Bezzeg sóhajtozunk most utána a felöltők és a mantillok talmi-melege alól; hanem mit csináljunk mást, minthogy fonjuk türelmünk soha el nem apadó gyémánt-szárait. A fővárosi ember az idővel szemben különben is olyan, mint a cigány; de még mokányabb ennél is: még a szelet se süvegei meg.

Ugy hordta az egész mult héten, hogy kín volt végiglépdelni még a váci-útczában is, hanem azért a versenytéről csak kevesen hiányoztak; de nem is hiányozhattak. A tavasi verseny a legérdekesebb, és az idei még az érdekesebbnél is érdekesebb volt.

Mindenki számára volt benne valami vonzó, valami kényszerítő, a mi kicsalta rossz időben, jó időben. A nagy intelligencia számára itt volt az udvar; a szép leányok érdekét a vidékről jött gavallérok nagy száma bilincselte le; a sport emberei számára pedig ott volt a sok balek-paripa, melyek az idén kezdték meg először szerencsésüket a turfon.

És egy verseny valóban érdekfeszítő látomány. Valahányszor megcsendül az a kis csengettyű, mindig a lélek-harang hangja zúg az ember fülébe. És hányan fektetik — ki tudná megmondani — egy futtatás után pénztárczájukat a rideg sír ölébe?

Épen olyan itt az első kísérlet, melynek az idén ugyancsak bővében voltunk, mint az első debute a világot jelentő deszkákon. A kezdő remegve, félve, erejének összességával tesz minden mozdulatot; a gyakorlottak közönyösen mozognak, és a közönség mindig részvétellel osztozik a szereplők sorsán, mindegyikkel küzd, remeg s mindegyikkel győz és veszít.

*

Nemcsak azon része népesedett meg fővárosunknak a mult hét folyamán, mely egészen kiesik már a kőbányai határba, hanem a budai várak termei is visszahangoztak a

vendég-lakóktól. Benépesedett a csendes vár, és kopogó-ütezeit paripa-nyihogás, kocsigördülés lármája verte föl; magas vendégeinknek nagyféri vendégeik voltak.

Azt is beszélték, hogy eljön a trónörökös is fiatal nevelővel; de biz a szó csak szó maradt és menyegzője évfordulójára rendezett udvaribál az ő hiával esett meg. Hanem azért volt olyan fényes, minőt a régi jóidők óta nem látott a vén Buda.

Fénye mellett, pompája mellett még magyaros is volt. Magyar czigány húzta a szikrázó csárdásokat; magyar volt a meghívó; magyarok voltak az öltözetek és még — régen hallott ilyet a világ — a függetlenségpárti képviselők közül is ott mulatozott egynehány. Ki is kapták érte Verhovay—Cátótól a ceesori érdem-lajstromot!

Táncból, muzsikaszó-, vigalom lakából önkénytelen is eltéved az ember a színházakba.

A színházakban most a legyező-saison uralkodik és az üresség. Néha-néha alig telnek meg azok a helyek is, melyek egész évre vannak lebérelve, és sokszor még azok is üresek, a melyek a kasszáknál különben sem léteznek. Pedig mintha mind a kettőben versenyre akarnának kelni az érdekes darabok színrehozásában.

Ujdonság mindenfelé. A nemzeti színházban vasárnap hozták először színre Ohnet György első és tényleges sikerrel koszorúzott művét: „Serge Panin“-t; a népszínházban pedig Orpheus pokoli kalandjaival mulattatják (inkább mulattatják) a közönséget. Hanem hiába, a fővárosi közönség a kíváncsisága mellett is igen nagy etquette-tudó, és ha tavaszra hajlik az idő, kimegy a városligetbe ásitozni, de a színházba nem megy.

Firkási Penna.

Közigazgatás.

A városi törvényhatóság közigazgatási bizottsága f. hó 15-ikén tartotta rendes havi ülését méltóságos gróf Szapáry István főispán úr elnöke alatt, mely alkalommal a polgármesteri jelentés és a szakelődök jelentéseinek előterjesztése, s több miniszteri rendelet előadása és két vagy három katonai elbocsátási ügyön kívül semmi fontosabb ügy nem tárgyalatott.

A szakelődök jelentései közül fontos a kir. ügyészeknek a kósárfónási üzlet érdekében tett és a jelentésben foglalt indítványai, a mely szerint a helybeni fogházban lefoglalt kósárfónási üzlet érdekében kívánatosnak tartandó, ha helyben a város közelében alkalmas helyen fűttelepek létesítenének, mivel a héjas vesszőt az államilag kezelt fűttelepekről nem igen lehet beszerezni, a létesítendő fűttelepek megmunkálása és annak rendbentartására a kir. főügyészség jóváhagyása mellett a foglyok kiadhatók lennének, s így a város a netán eddig használatlanul hevert területől jövedelmet húzhatna, s a fogházi kósárfónási üzlet is a vesszőket szerződésileg meghatározott jutányos áron szerezhetné. Mely in-

dítvány elfogadtatván, a városi tanács megkerestetni határozott, hogy ezen ügyben tegye magát érintkezésbe a kir. ügyészséggel.

A miniszteri rendeletek közül fontos a közmunka és közlekedésügyi m. kir. miniszteri rendelet, melyben értesítették a bizottság, hogy a földművelési- ipar- és kereskedelmi miniszter hozzájárulása mellett Budapestben az állami középipartanoda helyiségeiben f. évi február 6-tól egy külön gépkezelői tanfolyamot indított meg, melyben a személyi mintegy 3 hóg tartó oktatás újjan elméleti és gyakorlati kiképzetésben részesül, továbbá, hogy ezen intézet tanfőnökeiből vizsgálati bizottság alakított, mely országsszerte érvényes, azaz közokmány erejű bizonyítványoknak a vizsgákat jó sikerrel kiállított tanoncok részére leendő kiadhatására hatalmaztatott fel.

(Ezen rendelet további intézkedés és az iparegylettel leendő közlés végett kiadott két példányban a polgármesteri hivatalnak.)

Irók és olvasók.

Azt mondják, irodalmában él a nemzet; ebből természetesen az következik, hogy a mely nemzet élni akar, annak az irodalmat pártolnia kell.

A magyar nemzetre alkalmazva e „köz-hely“-nek tetsző rövid állítást, ha nem bősátkozunk is nemzet történeti s irodalom-történeti akadémikus bizonyítgatásokba, sokan vannak még közöttünk, kik emlékeznek azon örvendős idősokra, mely Mohácsnál sirba szállott nemzeti életünket, s az országsszerte hivatalos nyelvvé tett latin nyelv által csaknem kiölt nemzeti nyelvünket, egyesek óriási küzdelmei folytán megteremtett nemzeti irodalom, nemcsak felélesztette, de annyira kifejlesztette, olyan életerőssé is tette, hogy azt, Istennek hála, ma már nemcsak a kihalástól nem kell féltünk, hanem a hazánkban divó többi nyelvek felett, jogosult fölnyénél fogva, arra is alkalmazhatók tarthatjuk, hogy hódítani — kedvező körülmények között, a hazában mindenütt hódítani — is fog.

Amde az a mi megvan, csak arra elegendő, hogy a mai napot biztosítsa, a holnap már újabb, a távolabb jövő még újabb és több biztosítékot kíván, s az a biztosíték nem állhat egyben, mint a folytonos haladásban.

De hát haladunk-e? Aligha. El-e még közöttünk amaz önként támadt hő irodalom-pártolás, mely a nemzet szellemharczában azt a képet tárta fel, mint ama másik, nem kevésbé dicsőséges nemzeti harcokban, diadallal küzdő honvédsereg megteremtése? fájdalom, aligha!

Miből gyanítjuk ezt? Abból, hogy íróink, kik a magyar olvasó közönséget megteremtették, kihalóban vannak, az olvasó közönség pedig nem igyekszik nevelni újabb írókat, vagyis elhagyta a magyar nemzeti irodalmat, s beállott egyrészt újságolvasónak, másrészt pedig idegen, szeszácziós, kedélyrontó, többször erkölcsstelen olvasmányok után kapkod, miket utazó és nem utazó könyv-árásoktól füzeteként méreg drágán vásárol.

Egyik kezünk öt ujja se szükséges rá, hogy elszámoljuk azokat a magyar írókat, kiknek művei kelendőségnek örvendenek, olyan pedig, kiknek műve új meg új kiadást érne, talán egy sincs. Ez okozza, hogy hivatott íróinkból kivesz a munkakedv s ihlettséget érző ifjabb erők — mint a napkeltének örvendő dalos pacsirta — ha odafenn kidalolta magát kis időre, az élet szükségéi, a létfontartás ösztönénél fogva a Parnassusról a rögzös földre szállnak.

Kié itt a hiba, van-e erre mentés? A főhiba a közönségben van, s mentés nincs reá. A művelt közönség művelt individuok tömegéből állhat, s a mint egyes művelt embernek a mindennapi kenyéren túl fűrdésre, mosdásra, tisztá ruházatra szüksége van, akkép a művelt közönségnek szükségét kell éreznie az irodalom-pártolásnak. Ez a közönségnek a mindennapi kenyérhez hasonló szükséges falatja, ez a tiszta ruhája, melyben pompázhatik. A művelt közönségnek tudnia kell, hogy az olvasó közönség minden országban nagy nemzeti és közmívelődési tényező, vetekedik a fegyveres erővel, s jól mondják, hogy minden értelmes olvasó egy-egy katoná, ki nemzete szellemi előhaladásának ellenségeivel küzd s küzdelme amaznál szebb, nemesebb, emberibb, mert vér nem folyik hódítás közben, proselytát a szeretet, ragaszkodás köti hozzá, nem mint a hódítóhoz a meghódítottakat, azért műve állandó. Ennél fogva a közönségnek, mely a művelt nevezetre számot tart, törekednie szükség az irodalom pártolására s mindazoknak, kik a közönség tájékozására, vezetésére bármi téren s bármely részben hivatják, kötelességük az irodalom-pártolást megkedveltetni. Ma közönséget az irodalom-pártolásra nemcsak egyes osztályokból lehet szerezni, ma már az egész nép, maga a nemzet egy olvasó közönséggé lehet, s irodalmát eddig el nem ért magaslatra emelheti, de a vezetőknek vigyázniok kell. És e pontnál találhatunk egy bibára, mely már nem a nemzetet, nem a közönséget terbeli, hanem magát az irodalmat, az irodalom vezetőit. Ugyanis. Midőn alkotmányos életünk újabbant feltámadt, irodalmunk csaknem kizárólag politikaivá s hírlapirodalomává lett. Koszorús íróink politikuskokká lettek s a hírlapirodalom számára megszerezték csaknem az egész olvasó közönséget. A lapok egymásra szaporodtak, s hogy fentartsák magokat, tullicizálták egymást szabadelvűségben, hazaszeretben, érdekes, pikáns és szenzációs hírek hajhászásában, s olyan olvasó közönséget teremtettek, mely életszerűségnek tekintti ugyan a hírlapolvasást, de nem azért, hogy az ország sorsáról, annak dolgairól jól és idejében értesülve lehessen s válogatott tárcaközlemények olvasásánál szórakozzék és kedélyt nemestit, hanem azért, hogy hamar értesüljön mindenféle botrányról, mely az országgyűlésen, megyeházáknál, községeknel majdnem mindég kiszámított módon a botrányhajhászó lapok számára, a velők többé-kevésbé egyetértő elégedetlenek által, ha nem mondva készítették is előre, de cziflatosan és irányatosan hozták nyilvánosságra. Érdekes

egy látvány, mikor az ilyen botrányhajhászó lapokat kedvelő közönség az érkező postát lesi. Hogy kapkodják szejjel a 3—4 krért árult képes és nem képes lapokat; aztán karikába állva keresik, olvassák mi benne érdekesítő van, s ha ilyet találnak, adják tovább szájról-szájra, s mire ötödik-hatodik szájra kerül, oly izgatott lesz minden értesülő, hogy nincs nyugta másnapig, míg a folytatást ígérő másik szám a holnapi postával meg nem érkezik.

Ez így megy naponként a piacztéren, nincs már valamirevaló kofa, hogy újságolvasás nélkül portékáját eladni reménylené. Ahhoz szükséges, hogy el tudja beszélni, kit szídnak most legjobban, hol raboltak, gyilkoltak legutoljára, s a gyilkos arczképet meg is mutathassa. A mesterember nem tud nyugodtan dolgozni s akárhogy szoritják is a szakmány elkészítésére, nem lehet, mert a mai „Budapest“ olyan hirt hozott, hogy annak elébb végire kell járni. Hát még a regényfüzetek, mikkel a Kóbi, meg a Lipótkámlében jár-kél s unszolja potom 15 krért, melyben csak úgy hemzseg a testi és lelki gyilkosság, hogy az ember háta borsószik bele s teli vannak szebbnél-szebb képekkel, melyet látva, azon tűnődik az ember, vajjon azé-e a nagyobb kéreltelenség, ki ilyen lelki eledelekkel is beéri, vagy azé, ki csak ilyeneket bir kotyvasztani? Ezt a hibát, melyet tagadni nem lehet, a hírlapirodalom teremtette, s azokra hárul mind odiumában, mind a javulás útjára vezetés körül a kötelesség elmulasztásában a felelősség, kik azt vezetik, vagy vezetésére hivatják, de sem nem látnak, se nem hallanak.

Ez a mai irodalom-pártolás nagyjából összeállított, de nem nagyított képe. Eső, melyben nincs köszönet. E módon kerül irodalmunk a ponyvára, mert a hírlapirodalom odavezeti.

Ezeket pedig azért mondottuk el, hogy a kiket illet, gondolkozzanak róla s orvosolják a bajt. A „Petőfi-társaság“ a mult héten Debreczenbe májusi kirándulást tett; a tagokat fényesen fogadták, legyenek rajta az ovaczióban részesült társulati tagok, hogy műveiket is akképen fogadják, hogy a magyar közönség újra valódi pártolójává legyen az irodalomnak.

A kecskeméti kiskereskedők ipartársulatáról.

II.

A jó tulajdonságok közé tartozik az önbecsülés is; de mivel nagyobb részt ezen tulajdonság a természetes korlátok közt nem marad, így az emberek nagy része abban, hogy ahhoz készségesen járuljon, mi egy az ő felfogása szerint nála csekélyebb embertől eredt, önbecsülés megtagadását látja.

Ilyen és hasonló reflexiok majdnem egy kissé ingadozóvá tettek bennünket.

Minthogy azonban cselekvésünk a közjó iránti törekvés elvei által vezényeltetett; sem haszonkeresésen, sem önzésen nem alapult, következésképp elhatározásunkban állandóknak kellett maradnunk.

TÁRCZA

Zöld erdőben...

Zöld erdőben egy fa ágán
Kis csalogány énekel,
Dala olyan bájosan szól,
És oly kedves énnekem.
Dalolj! dalolj! jó kis madár,
Vidítsd fel a lelkemet,
Ugy sincs más, mi vigasztalna
E világon engemet.

Oly jól esik itt hallgatnom
Kis csalogány dalát,
Hogy nem bánom, ha felülöm
Ez erdőben tanyámat;
De azután mindig eljőjj,
Hogy felvidíts engemet,
Ugy sincs más, mi vigasztalna
E világon lelkemet.

Sohol sincsen máshol nyugtom,
Csak magányos erdőben,
Jobb itt lenni, mint hálátlan
Embereknek körében.
Kérlek azért dalnokocsám,
Dalolj egy dalt, már vigat,
Hogy hagyjon el, hogy fusson el
Tőlem e nagy búbanat.

Horáczky Ferencz.

Kerekes Rózsi.

A haja már őszbe csavarodott, de a még meg nem őszült szálak azt engedik következtetni, hogy hollófekeke fürte voltak. Arczáról is rég eltűnt az ifjúság piros rózsája, s helyét a vén idő szántotta fel vaskéjével! s munkáján meglátszik, hogy nem bérért dolgozott: mélyek és hosszúak a barázdák. A szemei se ragyognak már mint az esthajnali csillag; a

karjai sem gömbölyűek s fehérek, mint a lilium, s mivé lett az egykor olyan sugártermet!...

Hej, mit nem adott volna hajdan Sallós Imre e most már fénytelen szemek, megfogyndadt ajkak egyetlen mosolyáért, egyetlen csókjáért?... Mit nem adott volna e karok egyetlen öleléseért?... Od'adta volna életét, lelki-üdvösségét...

De eljárt az idő! Akkor még a Rózsi néni is csak „Rózsi lelkem“-nek titulálták. Bizony, most már megtörte az idő, elfonnyasztotta a bánat! Nem is csoda: nehéz teher nyomja az ő lelkét.

De hát mikor olyan szép az a fiatal-ság, s olyan könnyen elragadja a szívet, mint forgószél a könnyű pehelyszálat!...

„Lányok, lányok, szőke barna leányok,
Rózsátokat soha meg ne csaljátok!...“

Lám a szegény Rózsi néni sem volna most olyan nehéz az élet, talán a bogárfekete haja sem őszült volna meg olyan korán, ha azt a szegény Sallós Imrét olyan csúful rá nem szedte volna. S az édes apa se mondott volna átkot leánya fejére, s a testvér sem tagadta volna meg a testvért, ha azt a Sallós Imrét igazán szerette volna!...

Miért is volt olyan vad, szilaj legény az a Sallós Imre!... De hát őt mégsem kárhoztatja senki a vétkeért — megszenvedett érte... Mindenki csak őt vádolja; ő volt az oka mindennek, miért szegte meg a szavát!

Hej, ezelőtt 20—25 esztendővel még híres ház volt a Kerekes uram háza! Az igaz, hogy boldogult feleségét csak nem rég tették az „új-temető“ virágos sírjai egyikébe, de az Isten eléggé kárpótolta Kerekes uram vesztését gyönyörű két leányában. Olyan szép két leány nem is volt a faluban — de talán még a megyében sem — mint az a Kerekes Julcsa, meg Kerekes Rózsi. A Julcsának nem sokára be is kötötték a fejét, s olyan takaros me-

nyeske lett belőle, hogy Berkés Pál férje ura majd megette az eszemadtát...

Hanem azért a Rózsi után is csak boldogultak a legények, mert ő sem volt ám egy hajszállal sem alábbvaló a Julcsánál, azután meg Kerekes uram módos gazda is volt a faluban, s olyan húsz hold fekete földet adott a Julcsa lányával is, hogy szebb tisztázását termett, mint a szemenszedett rizskása.

De Rózsi csak úgy
Játszott a legénynyel,
Szívvel, szegénynyel:
Ma még hitegeti,
Holnap kineveti...

A jó szomszédasszonyok nem is tudták ennek kimagyarázni az okát, csak úgy suttogtak-buttogtak, találgatták, jövendölték, hogy akár előbb, akár utóbb nem jó vége lesz ennek a dolognak, mert hiszen csak nem fogja őt feleségül venni a tisztartó fia... azután meg becsületes gazdaleány nem is gondolna olyan úrfi-féle legényre, mint a tisztartó fia... Mért nem éri be a magaformájával?... ott van a Balla Ferke, vagy a Sallós Imre, mért nem választ azok közül magának, minek hitegeti, csalogatja azokat is, mást is...

De a Sallós Imre is megunta már a sok kétszínű dologot, a sok gyötrelmet, fájdalmat, a mit a Rózsi csapodársága okozott lelkének. Csordultig telt a szerelem pohará keserű itálával, melyet kész volt inkább fenékiig üríteni, minthogy tovább is e kínos helyzetben maradjon. Különben is szilaj, korlátot nem tűrő lelke nem szenvedhette tovább a lánczot, mely Rózsihoz kötözte, s a mely eddig csak fájdalmat okozott neki.

Lelke szerelem után vágyott; forró igaz szerelem után, mely mély, miként a tenger, mint az ő lelkének mélységes szerelme. Szíve egy szív után epedt, melynek minden dobbanása, minden verése az övé legyen.

Viharos lelke ez után vágyott, s a gondolat testté vált, határozott:

„Vagy enyémé teszlek.
Vagy elvállok tőled.
Vagy hozzám kerítlek,
Vagy meghalok érted!...“

— Rózsikám, galambom! egy szavam volna hozzád...

— Kettő lesz belőle, — vágott közbe hamisan Rózsi.

— Nem tréfa a dolog galambom, azért jöttem hozzád, hogy most mond meg igaz lelkedre, igaz hitedre, hogy...

— Ugy is tudom, hogy mit akar mondani, csak ne csináljon hozzá olyan komoly arcot, mint a fancsali feszület, inkább megmondom előre no, hogy szeretem... ha-ha-ha...

— Nem, nem elég az nekem Rózsi!... hanem —

— Nem elég? no hát ugyan mit kívánhat tőlem, ha még az sem elég, hogy ha szeretem...

— Nem, nem elég Rózsi; mondtad te ezt már nekem máskor is, de most nem tréfálni akarok veled. Eljöttem még egyszer, utoljára, hogy megkérdezzem tőled, hogy szeretsz-e engem igazán, szívednek, lelkednek mélyéből, úgy, a mint én szeretlek téged!... Nem mondom, nem erőltetek egyetlen szóval se reá, hogy szeress; mond azt, a mit lelked sugall, csakhogy igazat szólj, mert ha most hazudnál, hazug szavadat számon kérném tőled Isten és ember előtt!

S szememben a szerelem és keserűség tüze égett, szíve hangosan dobogott, hangja reszketett. Most érezte csak, hogy mily végtelenül szereti Rózsit; most, e pillanat alatt érezte mindazt a fájdalmat, keserűséget, melyet a szerelem szívének okozott. Égető és mély a szerelem sebe, de égetőbb és „mélyebb a seb, ha fölszakítottatott...“

Rózsi nem válaszolt.
— Szólj Rózsi, kérlek az élő Istenre; szólj igazán: szeretsz-e, tudsz-e még szeretni, mint ezelőtt szeretted!... Nem az esküdet kérem számon tőled, — nem; elfelejttem én a

Abban a reményben, sőt meggyőződésben láttuk tehát el a felhívó ívet csekély aláírásainkkal, és kezdtük huzolni kisbórtól kisbórt, hogy minden kiskereskedőt megnyerendünk jóakarataink és céljaink előmozdítására, mert hisz belátandja kiki, hogy a célul kitűzött társulás alanyát képezi azon általános jólétnak, melyben minden egyes vagyonszerzési hajlama összpontosul és kielégítését nyerheti.

Hogy azért az aláírások gyűjtési sorrendje körül mégis némi politikával kellett élnünk, csak mellékes megjegyzés; de annál örvedesebb annak kijelentése, hogy — várakozásunk felett — eredmény nélkül alig tettük egynél tisztelőnk, és hogy a sors is jól vezetett bennünket, mert alig volt az iven néhány aláíró, Kecskeméti Hercz úrnál köszöntünk be, ki is miáratban voltunknak előadása után az ívet át sem olvasva, az eszmét a magáéval tette nyilvánítá és irt alá; de még annyi érdekeltség költött fel benne az ügy, hogy azonnal oly tanácsokkal is látott el bennünket, melyek nélkül itt-ott csak némi akadályok leküzdése mellett érhetünk volna célra.

Körútnak 15-ik napján, miután az aláírók száma 37 lett, jónak láttuk a dolognak nyilvános színezetet adni, miért is az érdekelteket gyűlésre kértük. Ebben pedig Falta Lajos úr ügybuzgalma által támogatván, saját lakházában az első közgyűlést augusztus 4-ikén már meg is tartottuk és elhatároztuk a társulat életbeléptetését. Ennek következtében azonnal egy 6 tagú bizottság is választott az alapszabályok kidolgozására, mely alapszabályok ugyanazon hónap 17-ikén a II-ik közgyűlésen el is fogadtattak és felsőbb helyre megszentelés végett fel is terjesztettek. Némi formahiba következtében azonban 2-szer is kiigazítás végett, de harmadszor ez év április 18-ikán a bemutatási záradékkal ellátva visszaérkeztek. Az alakuló állapotban működő társulat gyűléseit eleitől fogva a derék és általános tiszteletben álló Kecskeméti Hercz vezette, most pedig a társulatnak egyhangúlag megválasztott elnöke.

A tisztviselői kar és a választmány megválasztása, épen mert ez a titkos szavazás útján történt, legfényesebb jelét adja a helybeli kiskereskedők értelmisége, tapintatossága és ügybuzgalma. A megválasztottak egytől-egyig oly férfiak, a kikért minden irányban jót lehet állni, hogy a közös jóért nemcsak azon csekély időt, mibe a tanácskozás fognak kerülni, hanem annál több fáradságot sem fognak sajnálni, hogy a társulatot oda vezessék, a hova jutni célja. A mellett még arra is voltak tekintettel a választók, hogy minden környék képviseltesék és így a különböző érdekek is óvassanak meg. Ki mondhatná tehát mindezek után jónak észszel, hogy a társulat létképessége nem volna biztosítva? Révai.

UJDONSÁGOK.

— A városi közgyűlésről szóló tudósításunkat térszűke miatt lapunk jövő száma

hozza, ezáltal csak a közigazgatási bizottság üléséről szóló jelentésünket közöljük. Röviden, mint curiosumot, itt is megemlítjük, hogy egy belügyminiszeri leirat tudatta a város közönségével, miszerint Kálniczky János néptanítót azért nem találta jutalmazandónak, mert az általa megmentett Szána István az egészségügyi rendőri szabályok meg nem tartása által s nem véletlenségből jutott életveszélybe, az elővigyázati rendszabályokat pedig minden bortermelőnek ismernie kell. E furcsa indoklásai leiratot aztán a közgyűlés azzal vette tudomásul, hogy az erkölcsei elismerés mellett Kálniczky János néptanítót öt db. arany jutalomban részesítette.

— A Katona-émléktábla ügyében pünkösdi hétfőjén nagy gyűlés tartatik, melyre az érdekeltek ezen az úton előre is figyelmeztetnek.

— A villanyos világitást Wissinger Károly tanár úr mult szombaton és vasárnap, hétfőn pedig Koczó Sándor úr mutatta be közönségünknek a színházban és az utcán. Vakító fény borította be a kalvária-piacot, a hol ezrivel tolongott a nép, hogy megcsodálja ezen legújabb emberi találmányt, melyet az amerikai Edisonsnak köszönhetünk, ki fölföldözéseivel (phonograf, telephon) bámulatra ragadta az egész világot. Wissinger tanár úr a színházban külön bemutatta azt az erőt, mely szemünket kápráztatja úgy is mint hőt, (vasat olvasztott vele), mint mozgató erőt, (melylyel gépeket hajtott), mint mágnesképzőt, és végül mint oly erőt, melyet a fotografálás is fel tudott használni. Kimutatta, hogy nem egy specialis erő az, hanem azon egyetlen erő, mely a természetben nyilatkozik és melyet teljességében még föl sem foghatunk. A magyarázatot érdekes képek mutogatása fejezte be mindannyiszor és az előadások kedves emlékét fogják képezni mindazoknak, kik jelen lehettek.

— Az írók és művészek köre — úgy értesülünk — jövő hó végén meglátogatja városunkat egy délutánra.

— Szigethy Lehel fiatal ügyvéd esküvője Bódogh Emma kisasszonnyal tegnap délután 6 órakor ment végbe a reform. templomban. Násznagyok voltak Horváth Béla és dr. Szeless József. Tartós boldogságot kívánunk az új párnak!

— A Katona-émléktábla javára a helyb. jogakadémia hallgatói több műkedvelővel együtt színi előadást rendeznek.

— Ugyancsak színi előadást rendeznek jövő hóban a fiatal iparosok. Előadásra „Piros Panna” népszínmű kerül.

— Hymen. E hó 29-én vezeti oltárhoz Kohn Dezső úr Auspitz Jusztina k.-a.-t a helybeli zsinagógában. Tartós boldogságot!

— A József-gőzmalom június hó 4-ikén tartja közgyűlést. Osztaléka ez évben minden részvény után úgy halljuk, 25 ftt lesz.

— A gyulai sertésvásár élénk volt, mindazonáltal az árak tetemesen lejjebb szálltak. Kecskemétre 51—54 krért vettek üres mérve eleven kgm. súly szerint.

— Közelet-útczáinkon az átjárók kitűnően készítettnek, és általában azt tapasztaljuk,

taljuk, hogy a közeletmunkálatok nagy gondal és szakértelemmel folynak.

— Beküldetett. A kecskeméti kiskereskedő ipartársulatának t. tagjaihoz. A kiskereskedők igazságos megadóztatására iránt azon általános nézet uralkodik, hogy addig, míg azok rendes üzleti könyveket nem vezetnek, arányos megadóztatásukat el sem várhatják. Ennek helyességét belátva, igyekeztem a könyvvitel művének egy oly en miniature-jét állítani össze, mely daczára annak, hogy vezetése csekély időtöltéssel jár, s így a legkisebb üzletben is alkalmazható, a kettős könyvvitel összes szabályait foglalja magában. Ezen könyvvitel módját paedagogiai alapra is fektetve, azon helyzetben vagyok, hogy ezen tudományt bárkivel a legrövidebb idő alatt elsajátíttassam. Ezt a végből van szerencsém tudomásukra hozni, hogy a jövő hó 4-től kezdve minden vasárnap délután 2-től 3 óráig kizárólag a kecskeméti kiskereskedők ipartársulatának tagjai és az azoknál alkalmazásban levő segítők számára a szakmából előadást tartandok. Az előadás meghallgatása semmiféle költséggel nem jár és abban fogom legnagyobb jutalmamat találni, ha mennél nagyobb számban jelentkeznek előadásomra és siker nélkül egy sem hagyja azt el. A könyvek beszerzése, felszerelése és berendezése körül is szívesen segídek nyujtok. Falta Lajos úr szíveségét, melynél fogva lakhelyiségét a társulat rendelkezésére bocsátá, e célra is kiterjesztette. Révai.

— IV. Kimutatás. A közs. polgári leányiskola részére szerzendő harmoniumra adakoztak: 25. szám. Dékány Róza ivén: Gyulai Antal 1 ftt, Dékány István 50 kr., id. Dékány Imre 50 kr., id. Dékány István 40 kr., Lepatsek József 50 kr., Wittmann 50 kr., Prikkel 20 kr., ifj. Dékány Mihály 20 kr.; összeg: 3 ftt. 80 kr. — 26. szám. Brett Hermin ivén: Hacker Antal 25 kr., Virányi Ignác 20 kr., N. N. 10 kr., Zilzer Ad. 20 kr., Goitein 10 kr., Spitzerné 20 kr., Feuermann J. 10 kr., Brett Salamon 50 kr.; összeg: 1 ftt 65 kr. — 27. szám. Feuermann Matild ivén: Feuermann József 1 ftt, Benedek B. 30 kr., Feuermann Irma 30 kr., Grünblatt Ignác 20 kr., Deák Gyuláné 20 kr., özv. Tatay Andrásné 10 kr., özv. B. Kiss Mihályné 30 kr., N. N. 20 kr., N. N. 20 kr., egy utazó 10 kr., N. N. 10 kr., B. B. 20 kr., N. N. 10 kr., Schlossberger Irén 10 kr., Goldberger Gábor 10 kr., N. N. 10 kr., B. Lövy Gyuláné 20 kr., (névtelen) 10 kr., Weisz Sándorné 20 kr., Kővári Miksa 30 kr., Virányi Ignác 10 kr., Fuchs Ádám 10 kr., Brett Salamon 10 kr., Váci I. 10 kr., Pataky 10 kr., Schönberger 10 kr., özv. Witz Ferenczné 10 kr., Simon József 20 kr., Lepatsek József 20 kr., Machleidt 20 kr., Goitein 10 kr., Hajagos Illés 1 ftt, Szalkay Gerő 10 kr., Kohn Sándorné 10 kr., Zilzer Adolf 30 kr., Blau Mór 10 kr., Mór Moór 10 kr., R. Róza 10 kr., Pap Judit 10 kr., Aranek 10 kr., Schwarcz Ceczelia 20 kr.; összeg: 8 ftt. 20 kr. — 28. szám. Brett Mari ivén: N. N. 1 ftt, Egy

valaki 1 ftt, N. N. 1 ftt, Vitz J. 1 ftt 50 kr., N. N. 1 ftt, N. N. 30 kr., N. N. 70 kr., N. N. 40 kr., Hacker 25 kr., Brett Mari 1 ftt; összeg: 8 ftt 15 kr. — 29. szám. (Nem érkezett be.) — 30. szám. Adler Róza ivén: Adler Róza 2 ftt, Resch Béla 20 kr., Aág Károlyné 50 kr.; összeg: 2 ftt 70 kr. — 31. szám. (Nem érkezett be.) — 32. szám. (Nem érkezett be.) — 33. szám. Szabó Ilka ivén: N. N. 2 ftt, Szabó Mihályné 50 kr., X. Y. 20 kr., ifj. Kovács Lászlóné 40 kr., Harkay József 40 kr., N. N. 20 kr., özv. Kovács Gergelyné 20 kr., N. N. 20 kr., Balogh Jánosné 30 kr., ifj. Sándor Ferenczné 30 kr., N. N. 40 kr., Vossler 50 kr., Király József 50 kr., B. I. 20 kr., N. N. 20 kr., N. N. 20 kr., Szeley Jánosné 20 kr., Szabó Ilon 1 ftt, N. N. 10 kr.; összeg: 8 ftt.

GAZDASÁG.

Néhány szó a kecskeméti gazdaközönséghez.

A helybeli „Gazdakör”-nek folyó évi február hóban megtartott évi közgyűlésén a kör választmánya azon indítványt tette, miszerint jószágtenyésztésünk javítása céljából a m. e. s. k. h. z. már a mult évben megkezdett m. e. k. h. z. bevásárlást a szükséges számig az illető városi hatósággnál sürgesse. Indítványozta továbbá, miszerint a gulyákat is javítandó s a már észlelhető apaállatok hiánya folytán is nyujtson be kérvényt a „Gazdakör” a városi közgyűléshez kölcsönért jó gulyákból származó bikaborjúk bevásárlására s azoknak mielőbbi beszerzését eszközölje.

A közgyűlés ezen indítványokat helyeslően elfogadta s utasította a választmányt, miszerint ily értelmű kérvényt nyujtson be a városi közgyűlésnek; a választmány a szükséges indokolás kíséretében kérvényét be is adta. Ápril havában megtartott hávi közgyűlésén a kérvény tárgyalatván, pártoló helyesléssel fogadtatott s azonnal utasította a városi közgyűlés a gazdasági tanácsnokot a szükséges m. e. k. h. z. bevásárlására, valamint a bikaborjúk bevásárlását s azokról gondozását magáéval tette. — Erdemes polgármesterünk indítványa folytán elhatározta még a közgyűlés azt is, miként nem úgy mint eddig a városi közgyűlés által megválasztott bizottságra, hanem egy három tagú, az összes gazdaközönség által megválasztott bizottságra kívánja bizni jövőben tenyésztésünk felügyeletét s rendszeres tenyészvezetését. S végül utasította a közgyűlés a polgármestert, miszerint a kérelmező „Gazdakör”-t értesítse a közgyűlésnek ezen határozatairól s hívja fel egyszerűsre a bizottság megválasztásának eszközésére, hogy az működését azonnal megkezdhesse.

A „Gazdakör” a városi közgyűlésnek ezen határozatairól egy átiratban a polgármesteri hivataltól értesített is s azt a „Gazdakör” választmánya örvendetes tudomásul vette s elhatározta, hogy a választást mielőbb megéjti. Azonban a kör választmánya elégségesnek találtván ugyan mint rendes tagnak a három tagból álló bizottságot, mindazonáltal úgy találta, hogy szükséges ezen három tagú bizottságot még három póttaggal szaporítani, nehogy ezen reájuk bízott lényeges ügy valamelyik tagnak betegsége, vagy más elfoglaltsága miatt hiányt szenvedjen; tehát elhatározta, hogy három rendes és három póttagnak a választását eszközözend.

Bátor vagyok a gazdaközönség figyelmét felhívni ezen, leginkább minket jószágtartó gazdákat érdeklő választásra, ne vegye közönyösen ezen választást, mert ezen bizottság hatáskörébe teszi le jövőben jószágtenyésztésünk sorsát, ezen bizottságnak szakértelmétől s jóakarataitól függ nagy részben fejlesztési jószágtenyésztésünket azon jövedelmező polczra, melyet gazdaságunk e fontos ágától várhatunk.

Most a gazdaközönség ismét azon kedvező helyzetben van, hogy saját kebeléből tetszése szerint választhatja azon egyeket, a kiknek úgy szakismeretéről, mint jóakarata ügybuzgalma körül meggyőződött, ne szalassza el az alkalmat s járuljon a választáshoz a legjobb meggyőződése szerint.

A választás megejtését a „Gazdakör” választmánya folyó hó 28-án d. u. 4 órára saját helyiségébe tűzte ki. Tassy László.

ÜZLET.

Sertésvásári jelentése

az első magyar sertésbirtaló és kölcsönölegező részvénytársulatnak.

Budapest-Köbánya, május 19.

A sertésüzlet forgalma a héten megint lassan folyt, mert a külföld nem vett részt az üzletben, és idegen piacokról rossz tudósítások érkeztek. A mult héthez képest 1—1½ kr. hanyatlást konstatalhatunk kilogramm szerint az árban.

Gyulai vásár május 5. Ellenk vételkedv és ca 20,000—25,000 db. felhajtás mellett 5/6 éves malacok 55—65 frtért, 1½ évesek 70—75 frtért keltek pár szerint. Eleven súlyra valamennyi 55—56 krért kelt kilogramm szerint.

Heti átlagárak: magyar vál. árú 240—280 kg. nehé 60—63 kr., 180—220 kg. nehé 51—62 kr., öreg 300 kg. túli 59 kr.; vidéki sertés 57—60 kr. Transitóban: szerbiai 57—62½ kr.; romániai 57—61½ kr.; tuskés 52—54½ kr. tiszta kilogrammonként.

multat, nem vádolkok egyetlen szóval sem, csak igazat szólj. Akkor úgyis még csak kis leány voltál, akkor még nem szeretett senki, csak én... Nem, nem vádolkok én azért téged, csak azt mond meg nekem igazán, hogy szeretsz-e mostan, szeretsz-e ezután is, úgy, miként én szeretlek, szívből, lélekből, szerelemből, mélyen mint a mélyes tenger, hiszen mint a hűségese gerlemadár?!..

Rózi Sallós keblére borult s köny ragyogott ékes szemeiben.

Kéz kézen, ajk ajkon, szív szíven!.. Ez volt a legboldogabb pillanat teljes életükben... a másik pillanat?... talán már fájdalmat okozott, talán már érezte a szív a lelkiismeret éles fullánkját: „Nem igazat mondtál, hazugság volt szavad!..”

Az esthajnali csillag kigyúlt az égen, a csalogány esti dalt zengett a bokorban, melynek sűrű lombjával a szellő suttagott.

Sallós eltávozott. Rózi a kiskapuig kísérté s onnan nézett a távozó után. Messze, messze haladt már, de még ide hallatszott hangja a kertek alól:

„Jaj be fényes, jaj be magas ez az ég, Rajta csupán egy ragyogó csillag ég; Ez a csillag egy örökös szerelem, — A faluban a legszebb lányt szeretem!”

Még alig hangzott el a dal utolsó szava, midőn mint a szél repült, vágatott sárga papírpáján a tisztartó fia Kerekesék házuk felé.. Rózi keblében valami kimondhatatlan érzés támadt, mely úgy égette, úgy facsarta a szívét... Ezt már valóban a lelkiismeret mérges fullánkja okozta: „Nem igazat mondtál, hazugság volt szavad!..”

Lányok, lányok, széke, barna leányok, Rózsátokat soha meg ne csaljátok!..

Sallós szíve csordultig volt szenvedélyvel; a viharos tenger zajló hullámain vitte keblében. Hiszen olyan édes, s mégis olyan

fáj az a szerelem! Utja a Bognárék „nagy-kocsmája” mellett haladt el. A cigány olyan keservesen, olyan siralmasan húzta, hogy:

„Feljött már az esthajnali csillag, Az én rózsám házam előtt ballag, Edes anyám eresz ki hozzája, Mert a szívem meghasad utána!”

De már aztán több se kellett a Sallós Imrénének! Olyan szépen befordult biz ő a Bognár bácsihoz, mint a pinty. Jól esett neki kiönteni csordultig telt szívét egy-egy kesergő nótába. A vendégek már oszlan kezdetek, hol egyik, hol másik mondott „szerencsés jóéjszaká”-t, de Sallós Imre csak mulatott, dalolta tovább, hogy

„Vig muzsika kihallik a cserjésig, Fáj a szívem, fáj a megrepedésig!”

Új vendég érkezett: a Kaszala Gáspár.

— Ejnye de jó kedved van öcsém! — szólt hamisan hunyorítva szürke szemeivel. — Nem hiába, hogy a Kerekes Rózi is ugyancsak mulatja magát a tisztartó fiával...

A vér arcába szökött, szemei lángot löveltek s dühében reszkette kiáltott:

— Meggondolja kend, hogy mit beszél, mert Isten úgy segítjen, nem jó lesz belőle!..

— Ejnye no öcsém, nem tudtam, hogy olyan zokon esik; azt hittem, hozzá szoktál már, hogy a tányérod előtt kanalazzanak... Sallósnak szívét vérezte ez a szó, mintha éles kést nyomtak volna mellébe.

Erőt vett magán... Megitta borát, kifizette a csaplórost s látszólagos nyugalommal távozott.

Sötéten, mint az éjjel, ment a Kerekesék házuk felé... s ügyesen mint a tolvaj ugrott át a sövényen... Fokosát görcsösen szorította vaskeze, mintha össze akarná zúzni.

A „kis-kert” ugyanazon fája alatt, a hol alig egy órával ezelőtt Sallóssal — most a tisztartó fiával — enyelgett Rózi...

— Ej, meguntam én már az életet is —

sóhajtott a tisztartó fia, — úgy is mit ér az élet, ha Rózsikám nem szeret... —

— Hát ugyan kit szeretnék már no? — mondá szerelmesen Rózi.

— Hát azt a Sallós Imrét, a kit többre becsül én nálam.

— Ha-ha-ha! — kacagott gúnyosan Rózi. Sallós, mint a villám ugrott elő... arczát eltorzította a düh, hogy e pillanatban nem lehetett vón ráismerni, ajka érthetetlen szót ordított, mi rémesen hangzott, mint az orosz-lán bőgése...

... S lecsapott a fokos... A homlokát érte, Füre, falevére Szétfecsent a vére... Szétfecsent a vére, Füre, falevére, S három csep belőle — Rózi fehér arczát, Szép homlokát — érte...

Sallós maga jelentette fel magát a bíróságnál. Zárják el örökre — mondta, hogy ne lássa többé a világot, mely igitis utálattal fordulna el tőle, melyet utál ő is, mint iszonyú bűnét...

Tizenöt esztendőre ítelték. Elég volt abból tizenöt hónap is, nem tudta megszokni a börtön szennyes levegőjét...

S négy deszkába tették, Ki se terítették, Nem is borult sirva Senki se a sirra...

Azóta sok, sok esztendő elmúlt... A Rózi leányból „Rózi néne” lett; bogár-haja is megöszült már; a fehér homlokát, piros arczát is felszántotta az idő vaskéje, de azért még most is ott ég az a három csepp vér iszonyún, borzasztón.

„Lányok, lányok, széke, barna leányok, Rózsátokat soha meg ne csaljátok!”

Szappanos Sándor.

HIRDETÉSEK.

Előjegyzések: Tengeri 7 frt. 50 kr., árpa 7 frt. 60 kr.

Helyi állomány: május 12. maradt 89,147 db.

Felhajtás: alviedékről kövér . . . 2925 db.
 . . . sovány . . . 450 "

Szerbiából . . . 1593 "
 Romániából . . . 524 "
 m. államvasúttal kövér 2138 "
 . . . sovány 470 "
 budai vámoknál . . . 109 " 8,209 "

Összesen: . . . 97,856 db.

Elhajítás: Felvidékre . . . 260 db.
 Bécsbe (m. h. 181 db.) 2070 "
 Csehországba . . . 517 "
 Bodenbachon át . . . 1135 "
 Ruttkán át . . . 128 "
 Felmethonba . . . — "
 Budapesti fogyasztás . . . 2417 "
 Külteki . . . 100 "
 Kőbányai szállonások magyar államvasút . . . — " 6,721 db.

Marad állomány: . . . 90,635 db.

A részvény-szállásokban 15,662 db. van elhelyezve. Az egész. és transito száll.-ban 12 V. maradt 8,620 db.

Hozzá jött romániai . . . 1593 db.
 " szerbiai . . . 524 " 2117 "

Összesen: . . . 10,737 db.

Elhajtatott: . . . 2,261 "

Marad állomány: . . . 8,476 db.

és pedig 4566 db. szerbiai, 3437 db. romániai.

Az egészségügyi vizsgálatnál január 1-től máig 1163 db. a fogyasztás alól kivonatott és technikai czelokra feldolgozott.

Bécsi vásár: 16/V. Felhajtás 3437 db.; köztük 1330 darab orosz-angyal. Üzlet változatlan. Az nehezek 57—58 1/2 frt., középhezek 52—55 frt., orosz-angyal sülők 44—50 frt. 100 klg. elevenesül.

Piaczi árjegyzék.

Tiszta búza métermázsánként . . .	11.40 krtól	11.80 krig.
Kétszer " . . .	9.50 "	10. — "
Rozs " . . .	7.40 "	7.80 "
Arpa " . . .	7.60 "	7.80 "
Zab " . . .	8.20 "	8.40 "
Tengeri " . . .	7.20 "	7.50 "
Köles " . . .	6. — "	6.50 "
Krumpli " . . .	2.60 "	3.10 "

Felelős szerkesztő: **FEKETE JÓZSEF.**

(X.) §. Az ételek és italok helyes választása nagy fontosságú az emberek jólétére nézve, kivált azért, mivel e részben a legkisebb vigyázatlanság első sorban az emésztőszerveket gyöngíti és melyek elhanyagolása gyakran hosszas gyomorbetegségeket von maga után. Miután azonban ily vigyázatlanságok a legnagyobb ovasosság mellett sem kerülhetők ki, felhívjuk a figyelmet a Dr. Miller-féle Bécsben 1868-ban hatóságilag megvizsgált görös elleni védőbalsamra, mely a gyomor tevékenységét szabályozza, a gyomor és belek mindenemű heveny és idült lóbjait, a hányást, hasmenést, székürságot, mindennemű gyomorbántalmat, étvágytalanságot, gyomorkatharust feltűnő rövid idő alatt megszünteti. Egy üveg ára használati utasítással együtt 1 frt. 50 kr. Fel üveg 80 kr. — Kecskeméten valódi minőségben egyedül Böka Zsigmond fűszerkereskedésében, Szegeden Gószner K. m. k. lotto-üzletében, Budapestben Edeskyty L. m. k. udvari ásványviz szállítónál kapható. (14—12)

MATTONI-féle
BUDAI KIRÁLY
KESERÜFORRÁSOK
 Deák Ferencz-forrás, Hunyady Mátyás-forrás, Szt.-István-forrás, Gróf Széchenyi István-forrás
Mattoni és Wille, Budapest.
 Kapható minden gyógyszerárban és ásványviz-kereskedésben.
 36 (15—12)

Föld-haszonbérbeadás.
 Tóth Lászlónak a szentkirályi határban levő mintegy
150 holdnyi földbirtoka
 f. évi Szent-Mihálytól kezdve több évre haszonbérbe kiadandó.
 Értekezni lehet fentnevezett tulajdonossal budai-nagy-útczai lakásán.

Van szerencsém a t. közönséget értesíteni, miszerint gyógyszerármat a legfrissebb töltésű
ásványos gyógyvizekkel
 ez időnyre ellátam; s ezek nálam orvosi ellenőrzés alatt megbízható minőségben üveg üveg mint pohár számarra is e következő árak mellett kaphatók:

Ferencz József keserűviz egy üveg ára	18 kr.
Billini nagy üveg . . .	32 "
kisebb üveg . . .	25 "
Karlsbadi . . .	35 "
Eger franzensbadi . . .	32 "
Gishübbi nagy . . .	32 "
közép . . .	22 "
kisebb . . .	20 "
Emsi . . .	30 "
Marienbadi . . .	30 "
Selters korszó . . .	24 "
üveg . . .	28 "
Borszéki . . .	22 "
Csizi . . .	35 "
Gleichenbergi . . .	28 "
Halli . . .	34 "
Körytuczai . . .	24 "
Lippiki . . .	34 "
Luh-Margit . . .	14 "
Ivándi . . .	30 "
Kissingen-Rákóczy . . .	45 "
Pülnei . . .	24 "
Mohai Ágnes . . .	16 "

Tisztelettel
MOLNÁR JÁNOS,
 68 (3—8) gyógyszerész.

Árverési hirdetmény.

1774. A kecskeméti kir. törvényszék mint tkvi hatóság részéről közhírré tétetik, hogy ifj. Marton József úgy is mint gyám végrehajtatónak ifj. Kéri Károly és társai végrehajtást szenvedők ellen vagyonszünetesség megszüntetése végett folyamatban levő végrehajtási ügyében a kecskeméti 576. sz. tjkvben 644. r. sz. a. foglalt s ifj. Marton József, ifj. Kéri Károly, kiskorú Tantó Imre, Tantó Ferencz és Tantó János, továbbá kiskorú Kéri Elek és Kéri Erzsébet, valamint az időközi birtokváltás folytán a Kéri Teréz helyébe lépett kiskorú Marton Erzsébet, Ilona és Marton Béla peres felek közös tulajdonul felvett s bíróság tartozékaival együtt 420 ftrra becsült házbirtok Kéri Károly vevő kárára és költségére az 1882. évi június hó 20-ik napján d. e. 9 óraker mint egyetlen határidőben e kir. törvényszék tkvi hivatalában az 1868. 54. t.-czikk 459. §-hoz képest megtartandó újabb nyilvános árverésen következő feltételek alatt eladatulni fog, n. m.:

1-ör. Kikiáltási ár a fennebb kitett becsár, melyen alul azonban árveréskor az árverésre kitűzött birtok el fog adatulni.

2-ör. Árverezni kívánók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át készpénzben vagy ovadékképes magyar állampapírban a kikiáltástól kezdve letenni.

3-ör. Vevő köteles a vételár három egyenlő részletben, és pedig: az első árverést jóváhagyó végzés kézbesítésétől számított három nap alatt, a másodikikat ugyanazon naptól számított két hónap alatt, a harmadikat ugyanazon naptól számított négy hónap alatt, minden egyes vételári részlet után az árverés napjától számított 6% kamatokkal együtt a 39,425/1881. sz. igazságügyminiszteri rendeletben meghatározott módozatok mellett a helybeli m. kir. adó-mint bírói letéti pénztárnál ledézteni.

A bánatpénz az utolsó részletbe fog betudatulni.

4-er. Az első részlet lefizetésekor vevő a megvett ingatlan birtokába lép, ennél fogva a megvett ingatlan haszna és terhei az időtől őt illetik.

5-ör. A tulajdonjog bekebelezése csak a vételár és kamatainak teljes lefizetése után fog vevő javára hivatalból eszközölteni.

Az átruházási költségek vevőt terhelik.

6-ör. A mennyiben vevő az árverési feltételek bármelyikének eleget nem tenne, a megvett ingatlan az érdekeltek bármelyikének kérelmére, a prts. 439. §-a értelmében vevő veszélyére és költségére, bánatpénzének elvesztése mellett, újabb árverés alá bocsátatulni, és csupán egy határidőnek kitűzése mellett az előbbi becsáron alul is eladatulni fog.

Felhivatnak azok, kik az árverésre kitűzött javak iránt tulajdoni vagy más igényt, avagy elsőbbségi jogokat érvényesíthetnek, hogy e részbeni kereseteiket e hirdetménynek a hivatalos lapban lett harmadik közzététele napjától számított 15 nap alatt, habár külön értesítést nem vettek is, ezen kir. törvényszéknek nyújtsák be: különben azok a végrehajtás folyamatát nem gátolván, egyedül a vételár feleslegére fognak utasitatatulni.

Végül felszólítatulnak azon jelzálogos hitelezők, kik nem ezen kir. törvényszék székhelyén, vagy annak közelében laknak, hogy a vételár felosztása alkalmával leendő képviseltetésük végett helyben megbízottat rendeljenek, s annak nevét és lakását az eladási jelentésbe, ellenkező esetben hivatalból kinevezett ügygondnok által fognak képviseltetni.

A kecskeméti kir. törvényszéknek mint telekkönyvi hatóságnak 1882. évi április hó 5-ik napján tartott üléséből.

Barta Henrik, Gáll Ferencz, tanácsjegyző. 78 (1—1) kir. törvényszéki elnök.

Számos bizonyítvány a legelső orvosi tekintélyektől. **Érdemermek** különböző kiállításokról.

Harminez éven át jónak bizonyult.
Anatherin-szájviz
 Dr. POPP J. G.-től es. kir. udvari orvos Bécsben, I. Bognergasse 2.
 Gyökéres gyógyszer mindennemű fogfájás ellen, mint szinté a szájüreg és a foghús mindennemű betegsége ellen. Jónak bizonyult öblögető víz az idült torokbajoknál. Egy nagy palack 1 frt. 40 kr., egy közép 1 frt. és egy kicsi 50 krral.
 Növényi fogporra, rövid használat után a fogakat vakító fehérré teszi, annélkül, hogy azok ártalmára volna. Ára dobozonként 63 kr.
 Anatherin-fogpastája üveg szelencékben 1 frt 22 krral, jónak bizonyult fogtisztító szer.
 Illatos fogpastája a szájüreg és a fogak ápolása s fentartására a legkitűnőbb szer, darabja 35 kr.
 Foglóma, igen gyakorlati s a legbiztosabb szer a lyukas fogak önműltetésére. Ára dobozonként 2 frt 10 kr.
 Popp gyógy-növényiszappana, a legkitűnőbb pipereszer sömörög, kiütés, májfolt és seplő ellen, a tiszta arczob előmozdítás és megtartására, különféle bőrtkák ellen, egy db. ára 30 kr.
 Utánzásoktól, melyet néhány gyáros használ, óvunk, miután a mieinkéhez hasonló czégyelvényeket használnak és termelvényeik a miénkhez igen hasonlítanak. Bevásárlásnál kérjük szigorúan a czégre nézni.
 Raktárak: Kecskeméten Molnár János, Katona Zsigmond és Machleid Alajos, Nagy-Körösön Tarkay K. és Medveczky S., Szolnokon Boár G. és Horánszky I., Félegyházán öv. Hoffer A., Szentesen Dósa B. és Várady L., Majsán Tarjai P., Czeg' en Persay A., Kis-Körösön Gubás K., Szabadszállásán Martinovics P., Csongrádon öv. Meister E., Mező-Túron öv. Somogyi G. gyógyszerárjaikban. 36 (20—6)

57. 1882. **Árverési hirdetmény.**
 Alulirt kiküldött végrehajtó a 60. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennél közhírré teszi, hogy a kecskeméti tekintetes kir. járásbíróóság 5917/1881. számú végzése által Páris Hermann alperes ellen, Sármai Márton felperes részére 900 frt. követelés végett elrendelt kielégítési végrehajtás folytán bíróság lefoglalt 4 db. darabonként 120 frtos 9., 10., 232. és 233. számú tiszavidéki hitelintézet és takarékpénztár részvények — 1879. évi szelvényekkel együtt — az 1352/1882. számú végzés folytán kitűzött nyilvános árverés útján eladandók, minek a Kecskemét városháza udvarán leendő eszközzésre határidőül 1882-ik évi május hó 30-ik napjának délelőtti 8 órája kitűzetett, melyhez a venni szándékozók ezennél oly megjegyzéssel meghivatnak: hogy az érdekeltek ingóságok emez árverésen, a 60. t.-cz. 107. §-a szerint szükség esetében érteken alul is eladatulni fognak — azonnali fizetés mellett.
 Kelt Kecskeméten, 1882. évi május hó 17. napján.
Lukács László, kik. végrehajtó.

58 (3—1)

79 (1—1) **Az igazgatóság.**

Fontos gyapjutermelők és gyapjukereskedőknek.
 Aluljegyzett társaság átvész, működésének tizenegyedik évében, mindenfaj gyapjutt ügy gyárszerű mosásra, mint bizományi eladásra igen csekély jutalék felszámolása mellett. A társaság kívánatra készpénz előlegeket nyújt igen jutányos kamat mellett. A gyapju a gyárhelyiségekben van raktározva és biztosítva, miért díj nem fizetetik.
 Vasúttal vagy gőzhajóval hozzánk érkező gyapjuk általunk hozattatnak a gyárba és érkezésük szerint folyó számkokkal ellátva szigorúan egymástól elkülönítve ezen sorban kerülnek mosás alá. Az eladás bel- és külföldi gyáraknak eszközöltek lehetőleg magas árak mellett.
 Részletezések kívánatra bérmentve megküldetnek.
Első magyar gyapju-mosó és bizományi részvény-társaság
BUDAPESTEN.
 Visontai Kovách László, elnök.
 80 (3—1)

75. 1882. **Árverési hirdetmény.**
 Alulirt kiküldött végrehajtó a 60. t.-cz. 102. §-a értelmében ezennél közhírré teszi, hogy a kecskeméti tekintetes kir. járásbíróóság 5917/1881. számú végzése által Páris Hermann alperes ellen, Sármai Márton felperes részére 900 frt. követelés végett elrendelt kielégítési végrehajtás folytán bíróság lefoglalt 4 db. darabonként 120 frtos 9., 10., 232. és 233. számú tiszavidéki hitelintézet és takarékpénztár részvények — 1879. évi szelvényekkel együtt — az 1352/1882. számú végzés folytán kitűzött nyilvános árverés útján eladandók, minek a Kecskemét városháza udvarán leendő eszközzésre határidőül 1882-ik évi május hó 30-ik napjának délelőtti 8 órája kitűzetett, melyhez a venni szándékozók ezennél oly megjegyzéssel meghivatnak: hogy az érdekeltek ingóságok emez árverésen, a 60. t.-cz. 107. §-a szerint szükség esetében érteken alul is eladatulni fognak — azonnali fizetés mellett.
 Kelt Kecskeméten, 1882. évi május hó 17. napján.
Lukács László, kik. végrehajtó.

81 (1—1)

82 (1—1) **Vendéglő-eladás.**

A helybeli „Népkör“-egyesület tulajdonát, képező 3 nagy terem, egy tágas lakás, udvari kert és melléképületekkel álló, a központban rég idő óta vendéglőnek használt jó karban levő ház kedvező feltételek mellett szabad kézből eladó.
 Az eladással Bagi László ügyvéd mint a „Népkör“-elnöke van megbízva.
 82 (1—1)

83 (3—1) **BIRTOK-ELADÁS.**
Ferenczy Ida úrnő tulajdonához tartozó **Talfai dűlőbéli földbirtok** szabad kézből eladó.
 Bővebb értesítést ad Kovács József törvényszéki bíró úr, vagy alulirt közjegyző.
 83 (3—1) **Dömötör Sándor.**

71 (0—3) **Kiadó lakás.**
 A nagy-halasi-útczán, Madarassy-féle házban egy csinos lakás f. é. augusztus 1-ső napjától kezdve bérbeadandó.
 Értekezhetni
Witz Gusztáv fűszerkereskedőnél.
 71 (0—3)

84 (2—1) **MEGHIVÁS.**
 A kecskeméti József-gőzmalom részvénytársulat folyó 1882-ik június hó 4-én délelőt 10 óraker saját helyiségében tartandó rendes évi közgyűlésére
 a t. cz. részvényesek tisztelettel meghivatnak.
Tanácskozás tárgyai:
 1. Igazgatósági jelentés a lefolyt üzletévről.
 2. Az igazgatóság és a felügyelő-bizottság által megvizsgált vagyon-, mérleg- és jövedelem-kimutatás betérjesztése.
 3. A nyereség felosztása az igazgatóság véleménye alapján, kapcsolatban a felügyelő-bizottság ide vonatkozó jelentésével.
 4. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság felmentése.
 5. Igazgatósági jelentés az alaptöke-leszállításhoz szükséges részvények beszerzéséről és erre vonatkozó indítványok.
 6. Az alapszabályok 5. és 13. §§. módosítása.
 7. Az igazgatóság által betérjesztendő és az alapszabályok 17. §. értelmében netalán benyújtandó indítványok.
 8. Az igazgatóság tagjainak újbóli megválasztása.
 9. A közgyűlési jegyzőkönyvet hitelesítő-bizottság megválasztása.
 Egyidejűleg értesítetnek a t. cz. részvényesek, hogy az igazgatósági, úgyszintén a felügyelő-bizottsági jelentés a társulat irodájában betekinthező.
 Kecskemét, 1882. május hó 19-én.
Az igazgatóság.

84 (2—1) **MEGHIVÁS.**
 A kecskeméti József-gőzmalom részvénytársulat folyó 1882-ik június hó 4-én délelőt 10 óraker saját helyiségében tartandó rendes évi közgyűlésére
 a t. cz. részvényesek tisztelettel meghivatnak.
Tanácskozás tárgyai:
 1. Igazgatósági jelentés a lefolyt üzletévről.
 2. Az igazgatóság és a felügyelő-bizottság által megvizsgált vagyon-, mérleg- és jövedelem-kimutatás betérjesztése.
 3. A nyereség felosztása az igazgatóság véleménye alapján, kapcsolatban a felügyelő-bizottság ide vonatkozó jelentésével.
 4. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság felmentése.
 5. Igazgatósági jelentés az alaptöke-leszállításhoz szükséges részvények beszerzéséről és erre vonatkozó indítványok.
 6. Az alapszabályok 5. és 13. §§. módosítása.
 7. Az igazgatóság által betérjesztendő és az alapszabályok 17. §. értelmében netalán benyújtandó indítványok.
 8. Az igazgatóság tagjainak újbóli megválasztása.
 9. A közgyűlési jegyzőkönyvet hitelesítő-bizottság megválasztása.
 Egyidejűleg értesítetnek a t. cz. részvényesek, hogy az igazgatósági, úgyszintén a felügyelő-bizottsági jelentés a társulat irodájában betekinthező.
 Kecskemét, 1882. május hó 19-én.
Az igazgatóság.

84 (2—1) **MEGHIVÁS.**
 A kecskeméti József-gőzmalom részvénytársulat folyó 1882-ik június hó 4-én délelőt 10 óraker saját helyiségében tartandó rendes évi közgyűlésére
 a t. cz. részvényesek tisztelettel meghivatnak.
Tanácskozás tárgyai:
 1. Igazgatósági jelentés a lefolyt üzletévről.
 2. Az igazgatóság és a felügyelő-bizottság által megvizsgált vagyon-, mérleg- és jövedelem-kimutatás betérjesztése.
 3. A nyereség felosztása az igazgatóság véleménye alapján, kapcsolatban a felügyelő-bizottság ide vonatkozó jelentésével.
 4. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság felmentése.
 5. Igazgatósági jelentés az alaptöke-leszállításhoz szükséges részvények beszerzéséről és erre vonatkozó indítványok.
 6. Az alapszabályok 5. és 13. §§. módosítása.
 7. Az igazgatóság által betérjesztendő és az alapszabályok 17. §. értelmében netalán benyújtandó indítványok.
 8. Az igazgatóság tagjainak újbóli megválasztása.
 9. A közgyűlési jegyzőkönyvet hitelesítő-bizottság megválasztása.
 Egyidejűleg értesítetnek a t. cz. részvényesek, hogy az igazgatósági, úgyszintén a felügyelő-bizottsági jelentés a társulat irodájában betekinthező.
 Kecskemét, 1882. május hó 19-én.
Az igazgatóság.

84 (2—1) **MEGHIVÁS.**
 A kecskeméti József-gőzmalom részvénytársulat folyó 1882-ik június hó 4-én délelőt 10 óraker saját helyiségében tartandó rendes évi közgyűlésére
 a t. cz. részvényesek tisztelettel meghivatnak.
Tanácskozás tárgyai:
 1. Igazgatósági jelentés a lefolyt üzletévről.
 2. Az igazgatóság és a felügyelő-bizottság által megvizsgált vagyon-, mérleg- és jövedelem-kimutatás betérjesztése.
 3. A nyereség felosztása az igazgatóság véleménye alapján, kapcsolatban a felügyelő-bizottság ide vonatkozó jelentésével.
 4. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság felmentése.
 5. Igazgatósági jelentés az alaptöke-leszállításhoz szükséges részvények beszerzéséről és erre vonatkozó indítványok.
 6. Az alapszabályok 5. és 13. §§. módosítása.
 7. Az igazgatóság által betérjesztendő és az alapszabályok 17. §. értelmében netalán benyújtandó indítványok.
 8. Az igazgatóság tagjainak újbóli megválasztása.
 9. A közgyűlési jegyzőkönyvet hitelesítő-bizottság megválasztása.
 Egyidejűleg értesítetnek a t. cz. részvényesek, hogy az igazgatósági, úgyszintén a felügyelő-bizottsági jelentés a társulat irodájában betekinthező.
 Kecskemét, 1882. május hó 19-én.
Az igazgatóság.

84 (2—1) **MEGHIVÁS.**
 A kecskeméti József-gőzmalom részvénytársulat folyó 1882-ik június hó 4-én délelőt 10 óraker saját helyiségében tartandó rendes évi közgyűlésére
 a t. cz. részvényesek tisztelettel meghivatnak.
Tanácskozás tárgyai:
 1. Igazgatósági jelentés a lefolyt üzletévről.
 2. Az igazgatóság és a felügyelő-bizottság által megvizsgált vagyon-, mérleg- és jövedelem-kimutatás betérjesztése.
 3. A nyereség felosztása az igazgatóság véleménye alapján, kapcsolatban a felügyelő-bizottság ide vonatkozó jelentésével.
 4. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság felmentése.
 5. Igazgatósági jelentés az alaptöke-leszállításhoz szükséges részvények beszerzéséről és erre vonatkozó indítványok.
 6. Az alapszabályok 5. és 13. §§. módosítása.
 7. Az igazgatóság által betérjesztendő és az alapszabályok 17. §. értelmében netalán benyújtandó indítványok.
 8. Az igazgatóság tagjainak újbóli megválasztása.
 9. A közgyűlési jegyzőkönyvet hitelesítő-bizottság megválasztása.
 Egyidejűleg értesítetnek a t. cz. részvényesek, hogy az igazgatósági, úgyszintén a felügyelő-bizottsági jelentés a társulat irodájában betekinthező.
 Kecskemét, 1882. május hó 19-én.
Az igazgatóság.

84 (2—1) **MEGHIVÁS.**
 A kecskeméti József-gőzmalom részvénytársulat folyó 1882-ik június hó 4-én délelőt 10 óraker saját helyiségében tartandó rendes évi közgyűlésére
 a t. cz. részvényesek tisztelettel meghivatnak.
Tanácskozás tárgyai:
 1. Igazgatósági jelentés a lefolyt üzletévről.
 2. Az igazgatóság és a felügyelő-bizottság által megvizsgált vagyon-, mérleg- és jövedelem-kimutatás betérjesztése.
 3. A nyereség felosztása az igazgatóság véleménye alapján, kapcsolatban a felügyelő-bizottság ide vonatkozó jelentésével.
 4. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság felmentése.
 5. Igazgatósági jelentés az alaptöke-leszállításhoz szükséges részvények beszerzéséről és erre vonatkozó indítványok.
 6. Az alapszabályok 5. és 13. §§. módosítása.
 7. Az igazgatóság által betérjesztendő és az alapszabályok 17. §. értelmében netalán benyújtandó indítványok.
 8. Az igazgatóság tagjainak újbóli megválasztása.
 9. A közgyűlési jegyzőkönyvet hitelesítő-bizottság megválasztása.
 Egyidejűleg értesítetnek a t. cz. részvényesek, hogy az igazgatósági, úgyszintén a felügyelő-bizottsági jelentés a társulat irodájában betekinthező.
 Kecskemét, 1882. május hó 19-én.
Az igazgatóság.

84 (2—1) **MEGHIVÁS.**
 A kecskeméti József-gőzmalom részvénytársulat folyó 1882-ik június hó 4-én délelőt 10 óraker saját helyiségében tartandó rendes évi közgyűlésére
 a t. cz. részvényesek tisztelettel meghivatnak.
Tanácskozás tárgyai:
 1. Igazgatósági jelentés a lefolyt üzletévről.
 2. Az igazgatóság és a felügyelő-bizottság által megvizsgált vagyon-, mérleg- és jövedelem-kimutatás betérjesztése.
 3. A nyereség felosztása az igazgatóság véleménye alapján, kapcsolatban a felügyelő-bizottság ide vonatkozó jelentésével.
 4. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság felmentése.
 5. Igazgatósági jelentés az alaptöke-leszállításhoz szükséges részvények beszerzéséről és erre vonatkozó indítványok.
 6. Az alapszabályok 5. és 13. §§. módosítása.
 7. Az igazgatóság által betérjesztendő és az alapszabályok 17. §. értelmében netalán benyújtandó indítványok.
 8. Az igazgatóság tagjainak újbóli megválasztása.
 9. A közgyűlési jegyzőkönyvet hitelesítő-bizottság megválasztása.
 Egyidejűleg értesítetnek a t. cz. részvényesek, hogy az igazgatósági, úgyszintén a felügyelő-bizottsági jelentés a társulat irodájában betekinthező.
 Kecskemét, 1882. május hó 19-én.
Az igazgatóság.

84 (2—1) **MEGHIVÁS.**
 A kecskeméti József-gőzmalom részvénytársulat folyó 1882-ik június hó 4-én délelőt 10 óraker saját helyiségében tartandó rendes évi közgyűlésére
 a t. cz. részvényesek tisztelettel meghivatnak.
Tanácskozás tárgyai:
 1. Igazgatósági jelentés a lefolyt üzletévről.
 2. Az igazgatóság és a felügyelő-bizottság által megvizsgált vagyon-, mérleg- és jövedelem-kimutatás betérjesztése.
 3. A nyereség felosztása az igazgatóság véleménye alapján, kapcsolatban a felügyelő-bizottság ide vonatkozó jelentésével.
 4. Az igazgatóság és felügyelő-bizottság felmentése.
 5. Igazgatósági jelentés az alaptöke-leszállításhoz szükséges részvények beszerzéséről és erre vonatkozó indítványok.
 6. Az alapszabályok 5. és 13. §§. módosítása.
 7. Az igazgatóság által betérjesztendő és az alapszabályok 17. §. értelmében netalán benyújtandó indítványok.
 8. Az igazgatóság tagjainak újbóli megválasztása.
 9. A közgyűlési jegyzőkönyvet hitelesítő-bizottság megválasztása.
 Egyidejűleg értesítetnek a t. cz. részvényesek, hogy az igazgatósági, úgyszintén a felügyelő-bizottsági jelentés a társulat irodájában betekinthező.
 Kecskemét, 1882. május hó 19-én.
Az igazgatóság.